

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Illvstrivm Miracvlorvm Et Historiarvm Memorabilivm Lib. XII

Caesarius <Heisterbacensis>

Antverpiae, 1605

De matrona, quae sine dolore peperit, cùm consensisset in mariti
signatione, cap. 22.

urn:nbn:de:hbz:466:1-13177

Iustus iudex nullum peccatum relinquit inultum, & sæpe peccato punit peccatum, permittit, vt sequenti die iterum ecclesiã effringerent, in qua capti sunt, & suspensi. APOLLONIUS: Satis euidentis fuit hoc miraculũ. CAESARIUS: Tanta est virtus crucis, vt & suis contemptoribus, vt dictum est, inferat pœnam, & venerantibus illam, restituat sanitatem.

CAPVT XXII.

CVM Scholasticus Colonienſis Oliuerus crucem prædicaret in Flandria, sicut ipse nobis retulit, inter reliquos, signatus est ibi miles diues & honestus: quod vbi vxor eius comperit, afflicta est vsq; ad mortem: erat enim vicina partui. Ad quam Oliuerus consilio mariti ingressus, inter verba consolationis addidit & hæc: Si consilio meo acquieueris, & virum tuũ Christo militare permiseris, ab imminente periculo sine dolore liberaberis. Cumque illa verbis eius placata fuisset, Scholasticus subiecit: Tempore partus, veste mariti tui signata te contegas, & crucis virtutem senties; solebat enim cum maximis cruciatibus patere. Mira Christi clementia: instante hora pariendi, illa non immemor consilij, pallio viri sui se textit, & penè sine omni dolore partum effudit. Alia de cruce æquè miraculosa in sequentibus tibi recitabo, quia ad elementorum miracula festino. APOLLONIUS: Quot sunt elementa? CAESARIUS: Quatuor, ignis videlicet, aer, aqua, terra, in quibus videtur temporibus nostris impleri hoc, quod per Saluatorem in Euangelio dicitur: Erunt signa in sole, & luna, & stellis, & in terris pressura gentium, præ confusione sonitus maris & fluctuum, arescentibus hominibus, præ timore & expectatione, quæ superuenient vniuerso orbi, & reliqua quæ ibi sequuntur. Alibi prædicat bella, & terræ motus per loca, pestilentias, & famem, terrorésque de cælo, & signa magna: licet hæc omnia ante diẽ iudicij plenius sint implenda, ex parte tamen ea vidimus impleta, secundum quod subiecta declarabunt exẽpla. Vidimus enim signa stellarũ, & pressuras gentium, audiuius sonitus maris & fluctuum,

*De elementis
in genere.
Luc. 21.*

Ibidem.

atum, audiuius etiam quòd filius hominis in nubibus visus sit, terrorisque de cœlo, & signa magna. De igne elementoque superiori, ad quod stellæ pertinet, primo loco dicedum est, postea de cæteris per ordinem.

CAPVT XXIII.

*Signa in
sole.
* al. sex-
to.*

ANno Domini millesimo ducentesimo * septimo, Philippo rege celebrante curiam solemnem cum Principibus, signum magnum apparuit in sole: in tres siquidem partes diuisus est, ita vt interualia essent inter partem & partem, ad instar lilij tres flores habentis. Quod vbi notari cœpit, multi concurrerunt, super tanto miraculo disputantes: Hermannus verò Lat grauius interpretatus est, quòd vnus de Principibus imperij eodem anno moriturus esset, nec erat idonea eius interpretatio. Post multam horam, coierunt partes, & redintegratum est corpus solare. Abbas Carolus Vilarientis, necnon & monachus eius Wigerus, eidem curiæ interfuerunt, quæ dicta sunt viderunt, nobis eodem tempore visa referentes. Facta est hæc visio tertio Kalendas Februarij. **A P O L L O N I V S**: Quid tibi significare videtur tripartita hæc solis diuisio? **CÆSARIVS**: Deus statum imperij Principibus congregatis ostendere voluit: Sol videtur hoc loco designare Romanum imperium? sicut sol magnitudine & splendore præcellit vniuersa sidera cœli, sic idem imperium augustius fulget cæteris regnis mundi. Apud Romanum imperium quandoque fuit monarchia, vt sicut stellæ lumen habent a sole, ita reges, vt regnare possent, haberent ab Imperatore. Triplex solis diuisio designabat schisma imperij in tres Principes diuisi, qui omnes nomen Romani regis sibi vsurpabant, primus fuit Fredericus, qui adhuc patre viuente fuit in regem a Principibus electus; secundus Philippus; tertius Otto fuit, a Coloniensi Archiepiscopo suisque auxiliariis substitutus: isti ambo Aquiligrani coronati fuerunt in regem. Horum vno occiso, & altero deposito atque defuncto, Fredericus electus, qui hodie imperat, solus regnare cœpit, & quasi ad suam plenitudinem sol diuisus rediit. In quibusdam
pro;